

ἀπαιτούσαν πύλους, θυγατέρα δεσμένην προικὸς, υἱὸν δὲν πρέπει νὰ θέσῃ ὑπὸ τρόφον ἐν ἐκπαιδευτηρίῳ, οἰκογένειαν ὑπολαμβάνουσαν ἐκυτὴν ἀδικουμένην δόσεις δὲν ἐργάζεται ἐπικερδῶς καὶ δι' αὐτήν. Ἡ ἐργασία ἐν τούτοις συντελεῖται, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Παισίοις, ἔνθα ὁ ἀνὴρ εἶνε μᾶλλον ἐπιβεβηρυμένος ἢ ἀλλαχοῦ, ἔνθα αἱ δαπάναι τῶν πρὸς τὸ ζῆν εἰσὶν ἀδρότεροι, ἔνθα ἢ πρὸς τὴν πολυτέλειαν βροπὴ εἶνε σφοδρότερα, ἔνθα ἢ σύζυγος δὲν ἐγκαρτερεῖ ὡς ἢ τοῦ δεινὸς μεγάλου Γερμανοῦ ἀσιανολόγου, νὰ μαγειρεύῃ καὶ νὰ πλύνῃ διὰ τῶν ἰδίων τῆς χειρῶν. Πῶς διορίζεται τὸ πρᾶγμα; Τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παντοδυναμίας τῆς ἰδέας· αὐτῆς ἐμπεφορημένος ὁ ἄνθρωπος χωρεῖ πρὸς τὰ πρόσω, μὴ προσέχων πρὸς τὰς πληγούσας αὐτὸν βάρτους. Ὁπου ἐπιστήμη, διαχείρισις, δημόσιον κατὰστημα, εὐρίσκονται καὶ Λιττρός καὶ Βουρνοῦφ δευτέρας τάξεως, ἀπλοῖ στρατιῶται, λοχία ἂν θέλετε, ἐν τῇ καρτερικῇ στρατιᾷ, ἧς οὗτοι εἰσὶν οἱ λοχαγοὶ, ἀλλ' οἵτινες, ὡς οἱ λοχαγοὶ τῶν, διήλθον τὸν βίον τῶν, ὀλιγορῶντες ἑαυτῶν. Ἡ μεγίστη αὐτῶν λύπη εἶνε ὅτι ὑπηρετοῦσι πολὺ ὀλίγον, ὅτι μένουσι μὲ τὸ ὄπλον εἰς τὴν χεῖρα ἀναμένοντες; νὰ χρησιμοποιηθῶσι.

K *

Τὸ κατωτέρω χάρην ποιημάτων τοῦ Τανταλίδου ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τινὶ ἐφημερίδι ἐκδοθείσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1875 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀληθεῖα». Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὀλίγιστοι μόνον ἀριθμοὶ ἐξεδόθησαν καὶ εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ποίημα δύναται νὰ θεωρηθῇ σχεδὸν ἀνέκδοτον, ἀναδημοσιεύομεν αὐτὸ ἐνταῦθα, πεποιθότες ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀναγνωσθῆ ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἐστίας».

Σ τ. Δ.

Η ΜΑΝΟΥΛΑ

Θὰ χάσω τὰ μυκλά μου,
Ἄκομη χθές, θαρῶω,
Ἐδῶ 'ς τὰ γόνατά μου
Τὴν χόρευα μωρό.

Πότ' ἄρχισε νὰ τρέχῃ,
Πότ' ἄρθρωσε 'μιλιά!
Κ' ἐπρόφθασε νὰ ἔχῃ
Παιδὶ 'ς τὴν ἀγκαλιᾷ!

Γιὰ διὲς ἐκεῖ, γιὰ διὲς τὴν!
Καμάρωσε κορμί.
Μητέρα, λέγει, πέ τὴν,
Μητέρα; κι' ἄς νὰ μὴ!

Τῆς τό 'δωσαν κουλάκι
Νὰ παίξῃ, νὰ περῶξ'
Κ' ἐκείνη γιὰ παιδάκι
Τὸ 'πῆρε καὶ γυρνᾷ.

Μὰ νὰ κι' αὐτὸ τὰ στήθια
Τ' ἀφράτα τῆς ζητεῖ.
Μὴν εἶνε, λές, ἀλήθεια,
Καὶ τῶκαμεν αὐτῆ;

Τί τρυφερὴ μανούλα!
Τί βρόφος θελητικὸ!
Τί ἄνθος! τί δροσοῦλα!
Τί σύμπλεγμα γλυκὸ!

Τὰ χάνω ὅταν γυρίσω
Ἀντάμα νὰ τὰ διῶ.
Ποῦ πρῶτα νὰ φιλήσω
Δὲν ἔξέρ' ἀπὸ τὰ δυό.

Τῆ 21 Νοεμβρίου, 1869.

ΗΜΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παρουσίαζέ τις προχθὲς εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀ' ἐφημερίδα μυρία ἐπισωρεύουσαν κατ' αὐτοῦ.

— Κύτταξε 'δῶ τί σοῦ γράφουν, φίλε μου· σὲ ἔχουν ἀφανίσαι.

— ὦ! ὀλίγον μὲ μέλει.

— Ναι, μὰ οἱ ἐκλογεῖς σου τί θὰ 'ποῦν δι' ὄλ' αὐτά.

— Καὶ μήπως ἔξέρουν νὰ διαβάξουν;

* *

Μιᾶ τῶν ἡμερῶν, ἐξερχομένου Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου τῶν ἀνακτόρων του, ἐπλησίασαν αὐτὸν στρατιώτης καὶ εἶπε·—Μεγαλειότατε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εἰπῶ ἓνα λόγον.—Ἐνα μόνον, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς μετὰ σπουδῆς, διότι ἂν εἴητες δύο, σὲ κρεμᾷ.

Ἐστρατιώτης παρουσιάσας πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐξῆτειτο τὸν προδιβασμὸν του,

— Ὑπογράψατε, ἀνέκραξεν.

Ἐβασιλεὺς θαυμάσας τὴν ἀγγίνοιαν αὐτοῦ παρεδέχθη ἀσμένως τὴν αἴτησίν του.

* *

Ἐστ. *Α, ὅστις δὲν διαλάμπει ἐπὶ εὐφύῃ, ἔχει μικρὸν υἷον, ὅστις ἠσθένησεν ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετόν. Ἐπισκεφθεὶς τὸν υἷον ἰατρός δὲν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τὸν πατέρα, ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ τέκνου του ἦτο πολὺ σοβαρὰ.

— Ναι, τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ πατὴρ, τὸ γνωρίζω. Ὅτε ἤμην μικρὸς, ἠσθένησα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετόν, καὶ ὁ ἰατρός εἶπεν εἰς τοὺς γονεῖς μου·— «Ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶνε πολὺ σοβαρὰ, διότι ὁ ἀσθενὴς ἢ θ' ἀποθάνῃ, ἢ ὅα μείνῃ ἐφ' ὄρου ζωῆς ἡλίθιος». Λοιπὸν, ἰατρέ μου, τὸ βλέπετε, δὲν ἀπέθανα.

* *

Σκέψεις τοῦ Saadi:

Οὐδέποτε πρέπει νὰ ταραττῇ τις τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἔπιεν, οὔτε νὰ κακολογῇ τὴν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ φύσις ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ νόμοι καὶ ἡ κυβερνήσις ἔθνοους τινὸς ἀρμόζονται πρὸς τὸν χαρακτῆρ.

ρα αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὸ ὕδωρ εὐρίσκει τὴν ἰδίαν ἰσοσταθμίαν. Οἱ μὲν εὐγενεῖς λαοὶ κυβερνῶνται πάντοτε εὐγενῶς, οἱ δὲ ἀμαθεῖς καὶ διεφθαρμένοι ἀγενῶς. Ἡ δὲ πείρα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀξία καὶ ἡ ἰσχύς κράτους τινὸς ἐξαρτῶνται μᾶλλον ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πολιτῶν ἢ ἐκ τοῦ εἶδους τῶν νόμων. (Σμύλιν).

* Ἡ ἱκανότης ἄνευ τῆς φιλοδοξίας εἶνε πρᾶγμα τόσον σπάνιον, ὅσον σύνθησις εἶνε ἡ φιλοδοξία ἄνευ τῆς ἱκανότητος. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις γεννᾶται μὲ πτέρυγας θέλει νὰ τὰς ταυύση μετὰ κρότου. Ἀλλὰ πλείστοι ὅσοι δοκιμᾶζουσι ν' ἀρθῶσιν εἰς τὸν αἰθέρα, ὅπως ὁ Ἴκαρος, μὲ πτερὰ κήρινα.

* Αἱ ὠραιότεραι παραινέσεις ὑγινοῦς ἠθικῆς εἰσι πολλάκις ἤττον ἰσχυραὶ τῶν βελῶν τῆς σατύρας, καὶ οὐδὲν διορθοῖ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τῆς γραφικῆς παραστάσεως τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν. Τὰ ἐλαττώματα προσβάλλονται καιρῶς ἐκτιθέμενα εἰς τὸν περιγελῶν ἀπάντων. Ὁ ἄνθρωπος εὐκόλως ὑποφέρει τὰς ἐπιτιμήσεις, ἀλλ' οὐδαμῶς τὸ σκῶμμα. Ἀνέχεται μὲν νὰ κατηγορηθῆται ὡς κακὸς, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς γελοῖος. (Μολιέρου).

* Ὁ φιλάργυρος δὲν εἶνε κύριος τῶν χρημάτων του, ἀλλὰ τὰ χρήματα εἶνε κύρια αὐτοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄρχαιός τις ἀξιωματικὸς τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ κατοικῶν νῦν ἐν Λειψία, ἀφοῦ ἐνησχολήθη ἐπὶ τινα χρόνον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξευρέσεως δραστηρίου μέσου δυναμένου νὰ προστατεύσῃ τοὐλάχιστον τὸ στῆθος τοῦ στρατιώτου κατὰ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν, ἐξετέλεσεν ἀρτίως πειράματα ἐφευρίσαντα τὴν προσοχὴν τῶν στρατιωτικῶν κύκλων. Ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ μνησθέντος ἀξιωματικοῦ μηχανικὸς τις κατεσκευάσεν εἰδὸς τι πλακὸς πάχους 1 καὶ 1/2 ὑποχιλιομέτρου καὶ ζυγίζουσης 1075 γραμμάρια. Ἡ πλάξ αὕτη ἐπέθη ὑπὸ δοκιμασίαν τὴν 22 Ἀπριλίου παρελθόντος. Ἐπὶ 8 βλημάτων διὰ κεραιβίνας *Marini* ριφθέντων εἰς ἀπόστασιν 175 μέτρων καὶ ἐπιτυχόντων, δὸς μόνον ἐβλαψάν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. Ἐκ δύο δὲ ἄλλων, ἅτινα τὴν προσέβαλον εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, τὸ δεύτερον μόνον διεπέρασε διαμπαξ τὴν πλάξκα, τὰ δὲ λοιπὰ ἐλάχιστον μόνον ἴχνος ἐπαφῆκαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὑπεχρέωσε τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν μελέτην τοῦ προκειμένου ζητήματος, νέαι δὲ πειράματα θὰ λάβωσι χώραν λίαν προσεχῶς.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν *Sгайтгаг* τοῦ Λονδίνου τὰ ἐπόμενα ἱκανῶς περίεργα περὶ τῆς σχέσεως τοῦ οἴνου καὶ τῶν κηλίδων ἐν τῷ ἠλιακῷ δίσκῳ.

Ὁ κ. *Henri Waldner* ἐμελέτησεν, ὡς λέγουσι, τὴν μεταξὺ τῶν κηλίδων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς ποιότητος τῶν τρύγων ὑφισταμένην σχέσιν. Κατεσκευάσθη πίνακας, κατέστρωσεν ὑπολογισ-

μοῦς, οἵτινες, ἐὰν ὦσιν ἀκριβεῖς, ἐπιβεβαιούσι τὴν θεωρίαν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν συνάφειαν τῶν δύο εἰδῶν τῶν φαινομένων, ἧτις ἔδοξεν ἤδη ἀφορμὴν εἰς ζωηρὰς συζητήσεις. Τὰ ἔτη, καθ' ἃ ὁ ἠλιακὸς δίσκος φέρει τὰς ἐλαχίστας κηλίδας, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ εὐπορα ἔτη, τ' ἀνάπαλιν δὲ πρὸς τὰ ὑγρά καὶ ἀτυχεῖ ἔτη, καθ' ἃ συνέβησαν πολλὰ πλημμύρια καὶ κατέπεσε πολλὴ χάλαζα. Τοιοῦτοτρόπως τὰ ἔτη 1810, 1823, 1834, 1844, 1856, 1867 καὶ 1876, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἥλιος δὲν εἶχε σχεδὸν κηλίδας, ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ περιφημότερα ἔτη τοῦ αἰῶνος ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τρύγων, ἧτοι τὸ 1811, 1822, 1846, 1857, 1868, καὶ 1875.

Ὁ κ. *Waldner* ὑπελόγησε, βασιζόμενος ἐπὶ διδομένων, ἅτινα δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀναγράψωμεν, ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος, ὅπερ μέλλει νὰ παραγάγῃ ἐξαιρετικὰ καλὸν οἶνον, εἶνε τὸ ἔτος 1887 ἢ 1888. Ἐν τούτοις σμικρύνει ὀλίγον τὴν σπουδαιότητα τῆς προρρήσεως ταύτης προσθέτων ὅτι ἀδιάσκοπον ψυχὸς ἠδύνατο νὰ μηδενίσῃ τὰς βασιμωτέρας ἐλπίδας. Ὁ καθηγητὴς *Ροδόλφος Οὐόλφ*, διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῆς Ζυρίχης, προσεκλήθη ὑπὸ τῶν Ἑλβετῶν ἀμπελοργῶν νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς αἰσιοδόξου προρρήσεως τοῦ κ. *Waldner* τῆς ἀφορώσης τὰ ἔτη 1887 καὶ 1888.

Καθ' ἃ τὰ *Ἡμερησία Νέα* τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλουσιν, ἐν τῷ μεγάλῳ ταχυδρομῶν ἐν Λονδίῳ θέλουσι προσῆ εἰς δοκιμὰς, ἅς τὸ κοινὸν θὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαιθείας. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν βρετανικῶν ταχυδρομείων ἀπεφάνθη ὅτι ἀριθμὸς τις κωφαλάλων δύναται νὰ χησιμεύσῃ ἐν τῷ πρὸς διαχώρισιν τῶν ἐφημερίδων ταχυδρομικῷ τμήματι, τῆς δὲ γνώμης αὐτοῦ ταύτης πρόκειται νὰ γείνη προσεχῶς ἢ ἀπόπειρα.

Πρὸ τίνος εἶχομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτις θεάτρον τινὸς ἐν Νέα Ἰόρκῃ προσήνεγκε βραβεῖον ἐκ 10,000 δολλαρίων (φ. 50,000) εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἧτις ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ ἀποφάσεως πραγματογνωμόνων ὡς ἀξία τοῦ βραβεῖου τῆς καλλονῆς καὶ ἐκατεῆ εἰς θέαν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ 2 μῆνας, 6 ὥρας καθ' ἑκάστην. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαγωνισθεισῶν κυριῶν ἦτο ἄπειρος, ἀλλ' ἡ ἀναγορευθεῖσα ὡς ἡ ὠραιότατη γυνὴ τῆς μεγάλης Δημοκρατίας εἶνε ἡ ἠθοποιὸς *Λούιζα Μοντάνν*. Ἐχει λαμπρὰν μέλαιναν κόμην καὶ ὠραιότατους γαλανοὺς ὀφθαλμούς. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ θέλει ἴσως νὰ παραμυθῆσῃ τοὺς στερηθέντας τὴν χονδροτέρην γυναικα τῆς Ἀμερικῆς, ἧτις ἔφραζε τὸ ὄνομα ἀφόστατον, ἀπέθανε δὲ πρό τίνος χρόνου. Ἡ γυνὴ αὕτη ἐζύγιζε 575 λίτρας· τὸ φέρετρόν τῆς εἶχε μῆκος 7 ποδῶν καὶ πλάτος 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἕλλη τὴν γῆν ὑπαρχόντων ἵππων ὑπολογίζεται εἰς 58 εκατομμύρια